

Hwasty Krag

GŁÓWNA KWATERA HARCERZY
23-31 Beavor Lane London W6 9AP

NUMER 13

LISTOPAD 1990 ROK 2

Główna Kwatera Harcerzy w Londynie, w czasie jednego ze spotkań

W harcerskiej metodzie pracy należy unikać nadmiernej poufałości lub surowości, morałów, "kazań" i górnolotnych pouczeń, nieprzemyślanych i gwałtownych decyzji, kar i faworyzowania. Należy nie zapominać o ambicjach jednostki /ambicja to zdrowy objaw/ i nie bagatelizować żadnych zdolności jednostki. Powinniśmy posiadać zdolność wnikania w ambicje młodzieży.

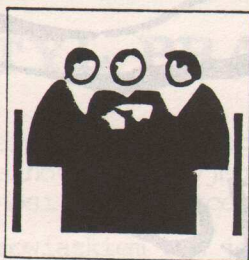
Janusz Korczak tak się wyraził:

"Bądź sobą, szukaj własnej drogi, poznaj siebie, zanim zechcesz dzieci poznać. Zdaj sobie sprawę z tego do czego sam jesteś zdolny, zanim dzieciom pocznieś wyznaczać zakres ich praw i obowiązków".

Fragment z gawędy Naczelnika Harcerzy wygłoszonej na kominku Instruktorskim G.K.H., listopad 1990 r.

NASZA ORGANIZACJA

N.R.H. zezwala na wyjazdy osobiste i jednostek harcerskich do Polski. Zastrzegamy jednak, że gospodarzami naszych jednostek podczas ich pobytu w Polsce mogą być tylko organizacje harcerskie, które mają tę samą interpretację Przyrzeczenia i Prawa Harcerskiego, co my.

Wszelkie wyjazdy naszych jednostek muszą być uprzednio zgłoszone, drogą służbową, na odpowiednich formularzach i zatwierdzone przez Główną Kwaterę.

W połowie sierpnia, przyszłego roku, reprezentacja Związku Harcerstwa Polskiego poza granicami Kraju weźmie udział w pielgrzymce do Polski, na spotkanie z Ojcem Świętym, pod Częstochową, w ramach Światowego Zlotu Młodzieży Polskiej, w którym Organizacje Harcerskie biorą udział.

ŚWIATOWY KONKURS DRUŻYN

DRUŻYNA W AKCJI

Drużyna w akcji jest sfilmowana z głosem na wideo. Konkurs trwa 12 miesięcy. Rozpoczęcie 1.1.1991; zakończenie 31.12.1991.

W konkursie ma prawo wziąć udział każda zarejestrowana drogą służbową w G.K.H. drużyna harcowników, wiek 11 - 15 lat, oraz komenda drużyny, czyli wędrownicy funkcyjni.

Wszystkie drużyny wysyłają wideo drogą służbową do G.K.H. z napisem "Konkurs".

Każde wideo musi mieć zaświadczenie stwierdzające zgodność faktów, podpisane przez minimum 3 instruktorów znanych G.K.H.

Komisja Konkursu G.K.H. przedstawi Naczelnikowi Harcerzy do nagrody 5 drużyn, które zajmą w kolejności I - V miejsce.

Będą przyznane ciekawe i praktyczne nagrody, z których skorzysta każdy członek drużyny biorący udział w konkursie. Drużyna do 30 członków, maksimum.

Czas wideo 12 minut z dowolnym podziałem minut na 3 sytuacje:

Zbiórka drużyny w mundurach z dowolnym fragmentem programu zbiórki, ale z podkreśleniem roli zastępowych.

Bieg na stopnie z dowolnym fragmentem poziomu z programu biegu.

Obóz drużyny z dowolnym fragmentem programu obozu, obrazującego elementy z techniki harcerskiej i zdobywania sprawności.

Wideo z konkursu po wręczeniu nagród zostanie użyte przez G.K.H. do kształcenia instruktorów na Światowych Kursach-obozach Kształcenia Starszyny, jako materiał dyskusyjny. Chorągwie otrzymają kopie 3 filmów sytuacyjnych.

METODY - PROGRAMY

PROBLEMY W PRACY

Nieporozumieniem jest, jeśli w gromadzie są 4/6 letnie zuchy. Miejscem ich zabawy jest gromada skrzatów, prowadzona przez młodą matkę, najlepiej harcerkę, a nie gromada zuchów.

Nieporozumieniem jest, jeśli w gromadzie są 12/13 letnie zuchy lub 13/14 letni harcownicy, w charakterze pomocników drużynowego/wodza.

Nieporozumieniem jest, jeżeli na funkcjach zastępowych w drużynie harcowników zatrzymuje się 16 letnich wędrowników.

Z jednej strony może to być wygodnie i może się wydawać, że 16 letni zastępowy jest dopiero "na poziomie", aby przekazać swój kapitał wiadomości młodszemu, no i nie ma potrzeby aby go "pouczać" co ma robić i jak ma robić, czyli zastęp zastępowych jest niepotrzebny, bo są "doświadczeni" zastępowi.

Z drugiej strony taka sytuacja może drużynę rozłożyć od wewnątrz, czyli sparaliżować jej normalne działanie, osłabić ducha drużyny, zniechęcić chłopców do rywalizacji, do zdrowego współzawodnictwa między zastępami, zniechęcić chłopców do wiary w siebie i swoją drużynę.

Doświadczenie uczy, że wiek chłopców w zastępie powinien być o ile możliwe mniej więcej jednakowy.

Zmuszanie 16 letnich wędrowników aby pełnili funkcje zastępowych w drużynie harcowników jest nieporozumieniem i świadczy o braku zrozumienia problematyki pracy tych dwóch gałęzi. Jeżeli drużyna ma źle przygotowanego drużynowego, należy wysłać go na kurs-obóz przewodników, aby zrozumiał i nauczył się podstawowych rzeczy o systemie zastępowym i jego wartości.

Wędrownicy powyżej lat 15 jeżeli nie pełnią funkcji w komendzie drużyny /wędrownicy funkcyjni/, przechodzą do drużyny wędrowników i tam dla nich jest odpowiedni program, program oparty o szczeble wędrownicze, czyli wymagania na szyszki. /Patrz Regulamin Szczebli/Szyszek/.

Młodzi zastępowi, podzastępowi mają z drużynowym regularne zbiórki zastępu zastępowych raz na miesiąc. Drużynowy bierze wesoły udział w grach, zabawach i pracach na tych zbiórkach, pomaga zastępowym dobrymi radami.

Drużynowy stale, choć dyskretnie, nadzoruje pracę zastępowych, zjawiając się często na zbiórkach zastępów osobiście, lub z przybocznymi, względnie każdy członek Komendy drużyny wizytuje inny zastęp.

Doświadczenie uczy, że zbiórka drużyny rozpoczęta całością, na której po części formalnej zastępowi otrzymują w kopertach zadanie do wykonania / na 1 godzinę /, a następnie zakończona całością i wykonane zadania są omówione przez drużynowego i wpisane na kartę punktacji zastępów /100 cm x 100 cm/ daje dobre wyniki. Karta punktacji jest pokazana chłopcom na każdej zbiórce drużyny.

Ponadto, dzięki rywalizacji i współzawodnictwu między zastępami, wytwarza się duch zbiorowy zastępu, który wpływa na podniesienie poziomu chłopców i osiągnięcie przez nich wyższego stopnia ogólnego poziomu w drużynie.

Rywalizacja zespołowa uczy współdziałania.

Zadaniem drużynowego, między innymi, jest nie tylko przekazywanie chłopcom gotowych informacji, wiadomości, ale przede wszystkim stwarzanie różnych sytuacji w formie gier i ćwiczeń, które zmuszą chłopców do praktycznego odkrywania praw i zasad harcerskiego życia.

Z TECZKI KSZTAŁCENIA STYL PRACY I WSPÓŁPRACY

Harcerz, który decyduje się zostać instruktorem, podejmuje się wielkiej odpowiedzialności i przyjmuje na siebie obowiązek, który musi wypełniać tak długo jak długo nosi krzyż harcerski z podkładką instruktorską.

Obowiązkiem tym jest praca nad chłopcem. Praca nad kształceniem jego charakteru.

W pracy tej instruktor robi wszystko, by tego chłopca wychować na prawdziwego człowieka, a więc na dobrego chrześcijanina i dobrego obywatela. Wychowanie to odbywa się przy pomocy słowa, oraz przy pomocy przykładu. Instruktor może uczyć i wymagać karności, posłuszeństwa i lojalności od chłopca tylko wtedy, kiedy sam w swoim postępowaniu stosuje te zasady w stosunku do siebie.

Instruktor nie może spodziewać się uczciwego wykonania obowiązków przez chłopca, kiedy sam jest przykładem nieobowiązkowości i lekceważenia wszelkich przepisów organizacyjnych, celuje chronicznym brakiem punktualności, dotrzymywania terminów, przyrzeczeń, brakiem szacunku dla drugich, brakiem jakiegokolwiek dyscypliny wobec swoich przełożonych i wobec siebie. Każdy z nas ma momenty wzniesień i upadków, okresy entuzjazmu i okresy załamania. Jest to zrozumiałe, wytłumaczalne i przebaczone.

Nie jest jednak przebaczalnym milczenie, kiedy trzeba się odezwać, trzymanie się funkcji, kiedy się nie ma możliwości z niej w danej chwili wywiązać, obiecywanie, kiedy się nie ma szans dotrzymania obietnic. Tak, na przykład, zapowiedziana obecność na spotkaniu instruktorskim, na które się nie przychodzi, nie informując obecnych z grzecznościowym przeproszeniem za nieobecność.

W pracy harcerskiej staramy się być braćmi. Staramy się pomagać sobie nawzajem i uprzyjemniać naszą pracę. Każdy instruktor wywiązuje się ze swoich obowiązków w swoim mniemaniu jak najlepiej i robi to swoimi sposobami i metodami. Nie znaczący to jednak, że drugi robi inaczej źle i dlatego nie należy go z góry za to potępiać i ganić. Uczmy się wydobywać z postępowania i odezwania się innych pozytyw. Bądźmy tolerancyjni.

Funkcyjni muszą poczuwać się do obowiązku pracy zespołowej. Są sytuacje, gdzie na barki jednego instruktora zwała się cała robota, a "sznurowi funkcyjni" /pełniący latami te same funkcje/ z ładnymi sznurami nie robią nic poza dobrym wrażeniem i to tylko dwa razy w roku na wystąpieniach publicznych. Natomiast dziwnym zbieganiem okoliczności są zawsze gotowi do fotografii, stając w pierwszym szeregu.

Wieloletnia praktyka wykazuje, że w interesie naszej młodzieży leży, aby funkcyjni, za wyjątkiem instruktorów administracyjno-gospodarczych /to bardzo specjalne funkcje/, zmieniali się co kilka lat.

Trzeba dać możliwość innym /uprzednio przygotowanym/ wypróbowania swoich sił i talentów. Nie ma ludzi niezastąpionych. Nowy człowiek, nowe pomysły, nowy entuzjazm - młodzież odnosi korzyści! W przeciwnym razie brak dynamizmu w pracy, stagnacja, nuda - młodzież traci! Harcerstwo ma być wielką przygodą - a nie wielką nudą; życie jest wielką przygodą - a nie wielką nudą.

Jesteśmy organizacją młodzieżową, a nie organizacją dla młodzieży. Instruktorzy na funkcjach rozkazodawczo-programowych powinni się co kilka lat zmieniać /może być przez rotację/, aby młodzieży, którą wychowujemy przekazać jak najwięcej przez kolejno pełniących dane funkcje, przekazać szeroki zakres wspólnego doświadczenia i stylu pracy, a także możliwości tworzenia nowych zespołów pracy, nowych składów Komend.

